

10. Rubtsova, M. (2015). Kohnityvno-komunikatyvnyi pidkhdid do navchannia leksyky na zaniattiakh z praktyky usnoho movlennia [Cognitive and communicative approach to teaching vocabulary during speech practice classes]. *Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Serii: Pedahohika – Scientific Bulletin of Melitopol State Pedagogical University. Series: Pedagogy*, 14, 150-154 [in Ukrainian].
11. Stupak, M.H. (2018). Kohnityvni metody navchannia inozemnykh mov u VNZ [Cognitive methods of teaching foreign languages at universities]. Proceedings from 14th International Scientific Internet Conference “Advanced Technologies of Science and Education”: Retrieved from: <http://intkonf.org/stupak-mg-kognitivni-metodi-navchannya-inozemnih-mov-u-vnz> [in Ukrainian].
12. Kaletnik, H.M., Kravets, R.A., Lazorenko, N.L., Tymkova, V.A. & Shapovalyuk, L.O. (2013). Systema dovuzivskoi pidhotovky v krainakh Zakhidnoi Yevropy ta innovatsiini metody navchannia u VNZ Ukrainy [The pre-university training system in Western Europe and innovative teaching methods of higher education institutions in Ukraine]. Vinnytsia: VNAU, 469 [in Ukrainian].
13. Kravets, R.A. (2008). Dilovi imitatsiino-rolovi ihry na zaniattiakh inozemnoi movy v profesiinii pidhotovtsi maibutnikh ekonomistiv [Business imitation-role games at foreign language classes in the professional training of future economists]. *Ekonomika. Finansy. Menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky – Economy, finances, management: topical issues of science and practical activity*, 6 (34), 97-108 [in Ukrainian].
14. Pometun, O.I., Pobirchenko, N.S. & Kobernyk, H.I. (2008). Interaktyvni tekhnolohii: teoriia ta metodyka [Interactive technologies: theory and methodology]. Kyiv, APN, 94 [in Ukrainian].
15. Tymoshchuk N.M. (2019). Professionally-oriented Teaching of a Foreign Language at the Agrarian University. *Molod i rynek. – Youth & Market*, 1(168), 66-70.
16. Kovaliova, K.V. (2018). Prohrama navchalnoi dystsypliny «Inozemna mova profesiinoho spriamuvannia» dlia pidhotovky fakhivtsiv pershoho (bakalavrskoho) osvithnoho stupenia haluzi znan 05 «Ekonomika», spetsialnosti 051«Ekonomika» [The educational program of professional foreign language for the bachelor specialists in Economics, specialty 051 Economics]. Vinnytsia: VNAU, 15 [in Ukrainian].

Відомості про автора

ТИМОЩУК Наталія Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та іноземних мов, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3, e-mail: redish_fox15@ukr.net).

TYMOSHCHUK Nataliia – Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Ukrainian and Foreign Languages Department, Vinnytsia National Agrarian University (21008, Vinnytsia, 3 Soniachna Str., e-mail: redish_fox15@ukr.net).

ТИМОЩУК Наталия Николаевна – кандидат филологических наук, доцент кафедры украинского и иностранных языков, Винницкий национальный аграрный университет (21008, г. Винница, ул. Солнечная, 3, e-mail: redish_fox15@ukr.net).

УДК: 908:338.48: 972. 48

DOI: 10.37128/2411-4413-2019-6-18

**ІСТОРИЧНЕ КРАЄЗНАВСТВО В СИСТЕМІ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ
ГАЛУЗІ ©**

МАЗИЛО І.В.
кандидат історичних наук,
доцент кафедри історії України
та філософії
Вінницький національний
аграрний університет
(м. Вінниця)

У статті розглянуто: чому історичне краєзнавство має зайняти достойне місце серед дисциплін при підготовці фахівців туристичної галузі. В регіонах України, також на Вінниччині є багато цікавих місць з минулого і сьогодення. За знайомими нам і звичними назвами часто стоять знакові історичні події. Також приваблюють увагу чисельні старовинні палаци, парки, виробничі й побутові приміщення. Економічно доцільним є розуміння на яких засадах відбувався виробничий процес, хто мешкав у будинках, яким був їхній повсякденний побут, національні

традиції. Історичне тло наче оживає, стає більш зворушливим і зрозумілим. Це може бути цікавим для туристів і місцевих жителів й сприятиме налагодженню діалогу і взаєморозумінню між різними поколіннями. Громадяни середнього й старшого віку є носіями історичної пам'яті і життєвого досвіду.

Ключові слова: Україна, Вінниччина, історія, Церква, християнство, туризм, краєзнавство.

Літ.: 13.

HISTORICAL LOCAL HISTORY IN THE SYSTEM OF TRAINING PROFESSIONALS OF THE TOURISM INDUSTRY

MAZYLO Igor,
Candidate historical science, Associate Professor,
Vinnitsia National Agrarian University
(Vinnitsia)

The article examines why historical regional studies should take a worthy place among disciplines in the training of specialists in the tourism industry. In the regions of Ukraine, there are many interesting places in Vinnitsa from the past and present. According to the familiar names and usual names often there are significant historical events. Also attracted attention are numerous ancient palaces, parks, industrial and residential premises. It is economically feasible to understand the basis on which the production process took place, who lived in the houses, which was their everyday life, national traditions. The historical background seems to come to life, becomes more touching and understandable. This can be of interest to tourists and locals and will contribute to establishing a dialogue and understanding between different generations. Citizens of middle and senior age are carriers of historical memory and life experience.

Key words: Ukraine, Vinnitschyna, history, Church, Christianity, tourism, local history

Lit.: 13.

ИСТОРИЧЕСКОЕ КРАЕВЕДЕНИЕ В СИСТЕМЕ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ В СФЕРЕ ТУРИЗМА

МАЗЫЛО И.В.,
кандидат исторических наук,
доцент кафедры истории Украины и философии,
Винницкий национальный
аграрный университет
(г. Винница)

В статье рассматривается почему историческое краеведение вправе получить достойное место при подготовке специалистов туристической отрасли. В регионах Украины, а также на Винниччине есть много интересных мест связанных с прошлым и днем нынешним. За знакомыми и привычными для нас названиями стоят знаковые исторические события. Привлекают внимание многочисленные старинные дворцы, парки, производственные и бытовые помещения. Целесообразно понять на каких экономических принципах строилось производство, кто жил в домах, каков был быт живших там, какові національные традиции. Исторический фон как бы оживляется, становится более трогательным. Это с интересом воспринимается туристами и местными жителями, а также способствует налаживанию взаимопонимания между разными поколениями. Граждане старшого и среднего поколений выступают носителями исторической памяти и жизненного опыта.

Ключевые слова: Украина, Винниччина, история, Церковь, христианство, туризм, краеведение.

Лит.: 13.

Постановка проблеми. Рівень підготовки фахівців туристичної галузі має відповідати сучасним вимогам. Формування професіоналізму й широкого кругозору подібного роду фахівців буде не повним без опанування фахових і спеціальних дисциплін. До останніх належить історичне краєзнавство. Як і кожний регіон України, Поділля має свій знаковий регіональний

бренд, який не девальвує час. Він лаконічно був сформульований ще Лесею Українкою і адресований чарівному куточку Батьківщини: «Красо України, Поділля!». А сторінки давньої і сучасної історії Вінниччини, чарівні її краєвиди тому підтвердження.

Мікроісторія є популярною в країнах Європи і Америки. Подібні дослідження затребовані в Україні. Науковці вивчають історію населених пунктів, фірм, підприємств, установ, родин, вулиць. Такого роду дослідження перебувають і в безпосередньому зв'язку з туристичною сферою, є її потужним ресурсом. Вчені, краєзнавці Вінниччини накопичили фактологічний матеріал, який формує нове бачення минулого краю. Це дозволяє виокремити унікальні історико – соціальні й культурні особливості й одночасно бачити місце регіону в загальнодержавному контексті. Також показати потенціальному туристу енергетику місць де народилися, жили фахівці різних сфер людської діяльності, класики української літератури, науки, творці української державності. Минуле Вінниччини цікаве не лише її мешканцям, а й громадянам інших регіонів України, молодь яких навчається у вінницьких навчальних закладах. Тому, на основі інтерпретації історичних фактів, автор даної публікації доводить, що краєзнавчий курс з історії Вінниччини повинен стати органічною складовою підготовки фахівця туристичної сфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Для вивчення проблеми мають значення праці істориків М. Грушевського [1], С. Гальчака [2], С. Гусева [3], інших. Дослідники своїми науковими розвідками підкреслюють значимість дослідження регіональних історичних проблем для пояснення подій загальноукраїнських. Також фокусують увагу громадськості на важливості такої галузі історичних дисциплін як краєзнавство. Переконаливо доводять, що за багато років в Україні сформована школа істориків - краєзнавців. Значний науковий доробок яких слугуватиме підготовці фахівців з туризму.

Формування цілей статті. Метою статті є постановка питання про важливість такої дисципліни як історичне краєзнавство при підготовці фахівців з туризму.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вінниччина розташована на 26,5 тис. кв. км. Територія більша ніж держави Ізраїль (14 тис. кв. км) і, дещо менша європейської держави Бельгії, (30 тис. кв. км). Тому, поряд з вивченням такого важливого предмету як туристичне краєзнавство, інших нормативних дисциплін, історичне краєзнавство має зайняти важливе місце в підготовці майбутніх фахівців з туризму, зокрема, у вузах Вінницького регіону. Історичні, архітектурні, релігійні пам'ятки, природні й ландшафтні парки Вінниччини мають по праву стати об'єктами масового туризму. Їхня історія потребує прискіпливого вивчення і популяризації.

Туристичний довідник «Пам'ятники національно - культурного наследия Украины» подає стисло інформацію про: М. І. Пирогова і що значна частина років його біографії була пов'язана з Вінницею [4, с.89]. Відомо, що хірург під час Кримської війни 1853 - 1856 рр., організовував медичну службу в м. Севастополі й заклад основи військово – польової хірургії [5, с.177]. Повернувшись в імперську столицю Санкт – Петербург, під час зустрічі з Олександром другим потрапив у немилість до царя за критику бойових дій російської армії в Криму. Його, таємного радника (3 - й чин у таблиці про ранги), призначили попечителем Київського учбового округу. Для проживання Микола Іванович придбав садибу і оселився на околиці Вінниці, де в церковній усипальниці Святого Миколи Чудотворця після його смерті у 1881 р. покояться його залишки [6, с.116-117]. У вищезгаданому довіднику жодного слова не мовиться про героя тієї війни, вінничанина, який відзначився у севастопольській обороні – матроса П. Кішку, уродженця с. Ометинці Немирівського району [5, с. 177]. Неодноразово брав участь у вилазках у тил ворога. Під обстрілом виніс тіло вбитого воїна з передової. Нагороджений золотим Георгіївським хрестом другого ступеня і медалями. Художник В.Ф. Тімм намалював його портрет. У 1955 р. на батьківщині П.Кішки і в Севастополі були встановлені йому пам'ятники. У приміщенні панорами «Оборона Севастополя» є його бронзовий бюст [7, с.503]. Також в довіднику стисло мовиться про туристичний об'єкт - польову ставку Гітлера «Вервольф» [4, с.89]. Ще одна ставка Герінга – «Штайнбрук» розташована поблизу села Черепашинці Калинівського району. Є короткі відомості про курорт у м. Хмільнику і архітектурний об'єкт «місцевий замок», палац поміщика Костянтина Ксідю, зведений у стилі неокласицизму, який зі сторони р. Південний Буг має вигляд фортеці, а з парадного боку – типового маєтку провінційного аристократа. Споруджений він був за проектом академіка архітектури Івана Фоміна. Будівля має два фасади – південний, збудований у стилі підмосковних поміщицьких маєтків і північний, облицьований камінною плиткою. Здалеку будинок нагадує фортецю [7, с. 662]. Свого часу в ньому мешкав відставний генерал – лейтенант Стессель, що

командував Квантумським укріпленим районом під час російсько - японської війни 1904-1905 рр. і був звинувачений царизмом у здачі японцям Порт - Артура. Як він сам пояснив під час судового засідання: «В такий спосіб намагався зберегти життя 35 тисячам офіцерів і солдатів, смерть яких була б неминуча і безглуздою» [8, с. 285; 4, с. 89]. Останні роки свого життя провів в маєтку графа Ксідо де й помер у 1911 р. Текст довідника грішить окремими неточностями. Про музей авіації у Вороновиці згадано без означення місця його розташування у палаці бувшого відставного капітана першого рангу Олександра Можайського, яким спочатку володів його брат Микола з 1869 року [7, с.171].

В іншому туристичному довіднику «Украина все, что стоит увидеть» в переліку туристичних об'єктів Вінницької області названі тільки: музей – садиба М.І.Пирогова; Тульчинський палацовий комплекс; палац села Вороновиця. З 1748 р. село отримало права містечка; Бушанський історико – культурний заповідник [9, с. 129 -133]. Хоча до «Книги пам'яток історії та культури Вінницької області. Словникової частини» внесено понад 5 тис. об'єктів історико – культурної спадщини, що спонукає до поглибленого їх вивчення і популяризації [3, с.5].

Історія це надзвичайно складний взаємозв'язок епох, подій багатьох поколінь. Більш того, суб'єкти історичного процесу перебували і знаходяться під цивілізаційним впливом різних народів і держав, що робить місцеву і, не тільки, історію особливо цікавою і привабливою як для дослідника так і туриста. Тим паче, духовне життя подолян формувалося під впливом і протистоянням між східною і західною гілками християнства.

Море моделюються в краплі води. Здебільшого історико – культурна і природна спадщина Вінниччини представлена пам'ятками і місцевостями, що визнані номінантами обласного конкурсу «Сім чудес Вінниччини», а частина представлена як «Перлини Поділля»: Браїлівська скарбниця, історико-культурний комплекс «Буша», музей – садиба М. І. Пирогова, Немирівське городище, палац Потоцьких (м. Тульчин), Лядівський скельний монастир, інші [8, с.43]. До вищезгаданого переліку варто додати унікальні водні басейни і узбережжя рр. Південний Буг і Дністер, які протікають територією області.

Історико – культурна спадщина Поділля переважно формувалася під цивілізаційним впливом Європи і Росії. 450 років тому в 1569 р, внаслідок підписання Люблінської унії між Литвою та Польщею до останньої були включені землі Підляшшя, Поділля і Київщини [10, с.71]. Це спричинило розвиток фільваркового господарства. Річ Посполита претендувала на роль головного постачальника збіжжя до Європи. Також, це - час інтенсивної експансії католицької церкви. Відбувається розбудова сакральних споруд. На Поділлі будується велика кількість костьолів – домініканські, францисканські, бернардинські. У 1612 р, засновується резиденція ордену єзуїтів, а згодом і колегія у Вінниці, а в 1636 р – школа в м. Шаргороді. До нашого часу збереглися у Вінниці «Мури» ХУ11 ст., монастир єзуїтів, єзуїтський костьол 1610-1617 рр., оборонні споруди з вежею ХУ11-ХУ111 ст, та римо – католицький костьол 1603 р у Хмільнику [8, с.29].

Грохольські збудували садибу у Вінниці. Перші відомості про П'ятничани зустрічаються в 1543 р. Міхал Грохольський, як депутат польського сейму, суддя воєводства Брацлавського, почав будувати палац. Його син від першого шлюбу, також Міхал Грохольський, оселився в будівлі з родиною. Воду брали з артезіанського колодязю. Була проведена каналізація. З часом приміщення електрифікували. До 1910 р. місто не мало електрики. Будівничим Діонісієм Мак – Клером був закладений новий, пейзажний або «англійський» парк у 1831 р. [6, с. 99].

З 1793 р. після другого поділу Польщі край відходить до складу Російської імперії. Було утворено намісництво, а згодом Подільська губернія. Населення поділялося за становою ознакою. В сільському господарстві продовжувала панувати панщина. У виробничу сферу в ХІХ ст. проникають товарно – грошові відносини, що призводить до поступового руйнування кріпосництва. Поміщики в садибах будують підприємства. Виникла цукрова галузь. Було розпочато виробництво цукру на підприємствах: Ситковецькому Немирівського, Красносілківському Бершадського, Кордилівському Калинівського, Шпиківському Тульчинського, Чорноминському Піщанського районах [7, с.491, 164, 281, 651, 517]. Цар своїм указом в лютому 1861 р. скасував кріпосне право. Поступовий економічний розвиток вивів на провідні позиції в промисловості краю цукрову і харчову галузі.

Промисловий розвиток спричинив залізничне будівництво. Перша залізнична колія довжиною 196 верст Балта – Одеса була введена в дію в 1865 р.[5, с. 197]. У 1871 році був розпочатий рух поїздів у напрямку Київ – Балта. У 1871 – 1876 рр. збудовані дільниці Жмеринка

– Волочиськ, у 1890 – 1897 рр. Жмеринка – Могилів – Подільський. Зростали міста Козятин, Вінниця і Жмеринка. Вінниця з відкриттям залізниці отримала сполучення з Одесою, Києвом, Москвою, Санкт – Петербургом, згодом зі Здолбунівим [7, с 82]. В Жмеринці 1899 р. архітектор З. І. Журавський спроектував споруду нового вокзалу, який здали в експлуатацію у 1904 році [7,с. 217]. В Козятині у 1888 – 1890 рр. збудували приміщення нового вокзалу за проектом архітектора В. І. Куликовського.[7, с. 299].

В 80 – 90 – х рр. ХІХ – на початку ХХ ст. в м. Вінниці були зведені будівлі й майстерні: чавуноливарного заводу «Молот», насінневого підприємства, взуттєвої фабрики, суперфосфатного заводу. Переважна більшість підприємств, більше 50 - ти, були збудовані у ХХ ст. [7, с. 83, 93, 101].

Великий пласт подільської історії пов'язаний з будівництвом і функціонуванням культових споруд: церков, костьолів, монастирів, наявністю чудотворних ікон, цілющих джерел. Так, в Браїлівському Свято – Троїцькому жіночому монастирі щороку, в березні відбувається престольне свято головної святині монастиря – Браїлово – Ченстоховської ікони Богородиці. Чудотворний образ пошанується в народі й відомий численними зціленнями. Сам монастир засновано в 1635 р. [11, с.4]. Поблизу с. Лядова Могилів - Подільського району Вінницької області, на схилах р. Дністер, діє скельний чоловічий монастир [12, с.5].

Оригінальні культові споруди розташовані в селах Вінницького району. Так, православний храм села Степанівки збудований коштом місцевих прихожан ще у 1905 році є точною копією собору Василя Блаженного у Москві [10, с.36]. У містечку Вороновиця нині діє Різдво – Богородичний храм, цегляний, збудований ще у 1855 р. коштом прихожан і поміщика Грохольського. Добудова південного і північного відділів церкви була здійснена у 60 –х рр. ХІХ ст. на пожертви місцевих власників і службовців Степанівських цукрових заводів [13, с. 11 – 12]. В містечку по праву сторону палацу Грохольських розташований костьол Михаїла Архангела побудований у стилі Барокко 1793 р. [13, с.13]. Дерев'яний з тьома куполами православний храм слугує прихожанам с. Гавришівки з 1878 р. Місцевий костьол слугує католицькій релігійній громаді з 1748 р. Богослужіння в ньому відправляли капуцини Вінницького монастиря до 1886 р.[13, с.17]. По вул. Бурти села Паріївки (Ганщина) стоїть збудована у 1752 р. тризрубна, з трьох восьмигранних зрубів, триверха, перекрита бароковими банями Чудо – Михайлівська дерев'яна церква де зберігся дерев'яний, п'ятирусний іконостас [18 ст. 13, с. 15; 8, с.328].

Ці й чисельні інші культові споруди і релігійні пам'ятки Вінниччини мотивують до більш детального заглиблення в їхню історію, популяризацію і організацію релігійних і паломницьких турів.

Висновки. Професійними істориками, краєзнавцями досліджено чимало знакових сторінок і пам'яток історії, архітектури, культових споруд, ландшафтних парків різних регіонів України. Історичне краєзнавство стало важливим науковим напрямком. Кількість таких досліджень значно збільшилася. Такий науковий напрям може ефективно слугувати підготовці фахівців з туризму.

Список використаних джерел

1. Грушевський М. Барське староство. Історичні нариси (ХУ – ХУІІІ ст.). М.Грушевський. Львів: ОО «Місіонер», 1996. 623 с.
- 2.Гальчак С. Краєзнавці Вінниччини. Біографії. Бібліографія. С. Гальчак. Вінниця: «Книга Вега», 2005. 223 с.
- 3.Гусев О.В., Гусев С.О. Історія Літина. З найдавніших часів до початку ХХ століття. О. В. Гусев, С. О. Гусев. Вінниця: ТД «Едельвейс и К»,2004. 89 с.
4. Памятники национального культурного наследия Украины. Неизведанная Украина. Составители: А. Глазовой, Ю. Ференцева. Киев: Балтия друк, 2012. 288 с.
5. Гісем О. В. Історія України. Посібник. О. Гісем. Кам'янець–Подільський: «Абетка», 2006. 479 с.
6. Пам'ятки історії та культури Вінницької області. Вінниця. Упорядники: С. Д. Гальчак, С. О. Гусев, інші. Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2016. 223 с.
7. Історія міст і сіл УРСР. Вінницька область. Редактор: А.Ф.Олійник. Київ: АН УРСР, 1972. 777 с.
8. Пам'ятки історії та культури Вінницької області. Словникова частина. Вінниця. Упорядники: С. Д. Гальчак, С.О.Гусев, інші. Вінниця: ТОВ «Нілан – ЛТД», 2016. 222 с.
9. Беликова О. М. Украина все, что стоит увидеть. Путеводитель. О. М. Беликова. Харьков: Библекс, 2009. 272 с.

10. Польща – нарис історії Редактор Влодзімеж Менджецький. Варшава: Інститут національної пам'яті, 2015. 365 с.
11. Краткий очерк Свято – Троицкого Браиловського женского монастыря. Житомир: СМП «Житомир – пресс – реклама», 2002. 15 с.
12. Герасименко О. Святині Подільського краю. О. Герасименко. Вінниця: 2017. 92 с.
13. Історія церков Вінницького району. «Перлини Вінницьких святинь». Упорядники: О. Наскальна, О. Калюжна. Вінниця: СПД Гусякова О, 2004. 48 с.

References

1. Grushevsky, M. (1996) *Bars'ke starostvo. Istorychni narysy (KHY – KHY111 st.) [Barsky Starostvo. Historical Essays (XY - XY111 st.)]*. L'viv: O.O «Misioner» [in Ukrainian].
2. Galchak, S. (2005) *Krayeznavtsi Vinnychchyny. Biohrafii. Bibliohrafiya [Linguistics of Vinnytsya Region. Biographies Bibliography]*. Vinnytsia: The Book of the Vega [in Ukrainian].
3. Gusev, O.V. & Gusev S.O. (2004) *Istoriya Lityna. Znaydavnishykh chasiv do pochatku KHKH stolittya [History of Litin. From ancient times to the beginning of the 20th century]*. Vinnytsia: TD Edelweiss & K [in Ukrainian].
4. Glazovoy, A. & Ferentseva, YU.. (Eds.). (2012) *Pamyatniki natsional'nogo kul'turnogo naslediya Ukrainy. Neizvedannaya Ukraina [Monuments of the National Cultural Heritage of Ukraine. Unknown Ukraine]*. Kyiv: Baltika print [in Ukrainian].
5. Gisem, O.V. (2006) *Istoriya Ukrayiny. Posibnyk [History of Ukraine. Study Book]*. Kam'yanets – Podilsky: “Abetka” [in Ukrainian].
6. Galchak, S.D. & Gusev, S.O. (Eds.). (2016) *Pam'yatky istoriyi ta kul'tury Vinnyts'koyi oblasti [Monuments of history and culture of Vinnytsia region]*. Vinnytsya: LLC "Nealan LTD" [in Ukrainian].
7. Oliynyk, A.F. (1972) *Istoriya mist i sil URSR. Vinnyts'ka oblast' [History of cities and villages of the Ukrainian SSR. Vinnytsia region]*. Kyiv: Academy of Sciences of the USSR [in Ukrainian].
8. Galchak, S.D. & Gusev S.O. (Eds.). (2016) *Pam'yatky istoriyi ta kul'tury Vinnyts'koyi oblasti. Slovnkova chastyna [Monuments of history and culture of Vinnytsia region. The vocabulary part]*. Vinnytsia: LLC "Nilan - LTD" [in Ukrainian].
9. Belikova, O. M. (2009) *Ukraina vse, chto stoit uvidet'. Putevoditel'. [Ukraine everything that is worth seeing. Guidebook]*. Kharkiv: Biblex [in Russian].
10. Menjecki, W. (Eds.). (2015) *Pol'shcha – narys istoriyi Poland [An Essay on History]*. Warsaw: Institute of National Memory [in Ukrainian].
11. *Kratkiy ocherk Svyato – Troitskogo Brailovskogo zhenskogo monastyrnya [A brief essay on Holy Trinity Brailovskogo nunnery]*. (2002) . Zhytomyr: SMP "Zhytomyr - press - advertising" [in Russian].
12. Gerasymenko, O. (2017) *Svyatyni Podil's'koho krayu [Holy Places of Podilia region]*. Vinnitsa. [in Ukrainian].
13. Naskalna, O. & Kaluzhna, O. (2017) (Eds.). *Istoriya tserkov Vinnyts'koho rayonu. Perlyny Vinnyts'kykh svyatynt' [History of churches in Vinnitsa district. Pearls of Vinnytsia holly places]*. Vinnitsa: SPD [in Ukrainian]

Інформація про автора

МАЗИЛЮ Ігор Васильович – кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України та філософії, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул.. Сонячна, 3).

MAZYLO Ihor – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor of the Department of Ukrainian History and Philosophy, Vinnytsia National Agrarian University (21008, Vinnytsia, 3, Soniachna Str.

МАЗЫЛО Игорь Васильевич – кандидат исторический наук, доцент кафедры истории Украины и философии, Винницкий национальный государственный университет (21008, г. Винница, ул. Солнечная, 3) .

